

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVS MINISTEREN

25. april 2022

Besvarelse af spørgsmål 5 ad L 131 stillet af udvalget den 23. marts 2022.

ERHVERVS MINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Vil ministeren kommentere henvendelsen af 23/3-22 fra Danske Handicaporganisationer om bemærkninger til lovforslaget, jf. L 131 - bilag 6?

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr. 10 09 24 85

EAN nr. 5798000026001

em@em.dk

www.em.dk

Svar:

Jeg har læst henvendelsen fra Danske Handicaporganisationer, og jeg vil i mit svar komme ind på alle de overordnede emner, som Danske Handicaporganisationer har bemærkninger til.

Der er mange personer i Danmark, som har en vanskelig hverdag, fordi et handicap eller midlertidige funktionsbegrænsninger kan gøre små ting til store udfordringer. Det er en vigtig problematik, hvor vi skal arbejde for at gøre vilkårene for livet mere lige.

Jeg mener, at lovforslaget er et skridt i den rigtige retning. Lovforslaget omfatter mange forskellige produkter og tjenester, som er nødvendige at kunne anvende for at kunne begå sig i samfundet. Samtidig er der ingen tvivl om, at indførelsen af fælleseuropæiske tilgængelighedskrav vil være meget omkostningsfuld for mange virksomheder. Det koster både tid og penge, når de udvalgte produkter og tjenester skal indrettes efter tilgængelighedskravene. Det er vigtigt, at der er balance mellem lovforslagets formål om at gøre livet lettere for personer med handicap og størrelsen på de udgifter, som pålægges virksomhederne. Der skal med andre ord være proportionalitet i de krav, vi stiller til danske virksomheder.

Lovforslaget fastsætter en grundlæggende ramme på områder, som i overvejende grad hidtil er uregulerede for så vidt angår tilgængelighed. På den baggrund, og henset til lovforslagets økonomiske konsekvenser, vurderes det hensigtsmæssigt, at en udvidelse af lovforslagets anvendelsesområde bør afvente et tidspunkt, hvor effekten af lovforslaget kan måles.

Dette gælder både, hvor der er tale om egentlige udvidelser af lovforslagets anvendelsesområde, f.eks. ved at lade husholdningsprodukter og læringsmiljøer omfatte. Det gælder også i relation til længden på overgangsperioder eller hvor det er op til de enkelte EU-medlemslande at vælge, om det byggede miljø, der anvendes til levering af tjenester, skal være omfattet.

I relation til formuleringen om uforholdsmæssig byrde vil jeg henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. 3 stillet af Lisbeth Bech-Nielsen (SF), hvor

jeg deler min oplevelse af, at størstedelen af danske virksomheder gerne vil leve op til de regler, som vi har i Danmark. Af samme årsag har jeg tiltro til, at virksomhederne er i stand til at foretage nødvendige vurderinger, som skal foretages i henhold til lovforslagets § 8, hvorefter produkter og tjenester kan undtages fra tilgængelighedskravene. Som også angivet i samme besvarelse vil det være muligt at kontrollere, at undtagelsesbestemmelsen i § 8 ikke anvendes som en omgåelsesmulighed.

For så vidt angår kontrollen på området vil denne opgave påhvile flere myndigheder med ressortansvar for forskellige produkter og tjenester. Der lægges derfor ikke op til en fælles sekretariatsbetjening eller klageadgang. I forlængelse af den ovennævnte evaluering af lovforslaget vil det i samme ombæring være nærliggende at se på, om der er en tilstrækkelig volumen af forbrugerklager til, at der bør etableres en fælles sekretariatsbetjening og eventuelt et klagenævn.

Endelig vil jeg bemærke, at der vil blive igangsat en vejledningsindsats i 2022 og frem mod reglernes virkning i 2025, og jeg sætter pris på, at Danske Handicaporganisationer ønsker at deltage i arbejdet.

For så vidt angår transporttjenester har jeg indhentet bidrag fra Transportministeriet, som oplyser følgende:

"I lovforslaget er der i relation til transporttjenester henvist til lov om webtilgængelighed, som pålægger tilgængelighedskrav for alle offentlige organers websteder og mobilapplikationer. Forskellen mellem webtilgængelighedsloven og lovforslaget for så vidt angår udstrækningen på transportområdet er derfor, at anvendelsesområdet for lovforslaget også omfatter private transportudbydere så som fjernbusser og turistbusser. Som noget nyt for offentlige organer vil der (med undtagelse af transporttjenester i byer, forstæder og regionale transporttjenester) være nogle "særlige supplerende tilgængelighedskrav", der indebærer, at der på en tilgængelig måde skal videreformidles information om den fysiske tilgængelighed af deres tjeneste (køretøjet, stoppestedet m.v.). Det kan i forlængelse hertil nævnes, at DOT (dinoffentligetransport bestående af DSB, Metroselskabet og Movia) allerede er i gang med at udvikle en smiley-ordning, som har til formål at anskueliggøre den fysiske tilgængelighed for store skiftsteder og terminaler på en rejse, så passagerer, herunder særligt personer med handicap, på forhånd kan orientere sig om, hvor der er optimale skiftsteder m.v."

Med venlig hilsen

Simon Kollerup